22. PROTOKOL O AZILU ZA DRŽAVLJANE DRŽAV ČLANIC

VISOKE POGODBENICE SO SE –

GLEDE NA TO, da Unija v skladu s prvim odstavkom I-9. člena Ustave priznava pravice, svoboščine in načela, opredeljena v Listini o temeljnih pravicah,

KER so, v skladu s tretjim odstavkom I-9. člena Ustave, temeljne pravice, kakršne zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kot splošna načela sestavni del prava Unije,

KER je Sodišče Evropske unije pristojno za zagotovitev tega, da Unija pri razlagi in uporabi prvega in tretjega odstavka I-9. člena Ustave upošteva pravo,

KER mora v skladu s I-58. členom Ustave vsaka evropska država ob vložitvi prošnje za članstvo v Uniji upoštovati vrednote, navedene v I-2. členu Ustave,

OB UPOŠTEVANJU tega, da I-59. člen Ustave vzpostavlja mehanizem za mirovanje nekaterih pravic, če država članica huje in vztrajno krši te vrednote,

OB SKLICEVANJU na poseben status in varstvo, ki ju uživa vsak državljan države članice kakor tudi državljan Unije in ki ju zagotavljajo države članice v skladu z določbami II. naslova I. dela in II. naslova III. dela Ustave,

OB UPOŠTEVANJU, da Ustava vzpostavlja območje brez notranjih meja in vsakemu državljanu Unije zagotavlja pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic,

V ŽELJI preprečiti, da bi se institut azila uporabljal za drugačne namene, kakor je bilo predvideno,

KER ta protokol upošteva namen in cilje Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev –

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o Ustavi za Evropo:

Edini člen

Zaradi ravni varstva temeljnih pravic in svoboščin v državah članicah Evropske unije se države članice za vse pravne in praktične namene glede azilnih zadev med seboj obravnavajo kot varne države izvora. Zato se lahko vsaka prošnja za azil, ki jo vloži državljan ene od držav članic, v drugi državi članici upošteva ali sprejme v postopek le v naslednjih primerih:

a) če država članica, katere državljan je prosilec, uporabi določbe 15. člena Evropske Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter sprejme ukrepe, na podlagi katerih obveznosti iz te konvencije na njenem ozemlju ne veljajo;

b) če je bil sprožen postopek iz prvega in drugega odstavka I-59. člena Ustave in dokler Svet ali, kjer je to primerno, Evropski Svet o tem ne sprejme evropskega sklepa glede države članice, katere državljan je prosilec;

c) če je Svet sprejel evropski sklep v skladu s prvim odstavkom I-59. člena Ustave glede države članice, katere državljan je prosilec ali če je Evropski svet sprejel evropski sklep v skladu z drugim odstavkom I-59. člena Ustave glede države članice, katere državljan je prosilec;

d) če država članica sprejme enostranski sklep glede prošnje državljana druge države članice; v takšnem primeru se nemudoma obvesti Svet; pri obravnavanju prošnje se izhaja iz domneve, da je očitno neutemeljena, ne da bi pri tem kakor koli in ne glede na primer vplivali na pristojnost odločanja države članice.